

23 Φεβρουαρίου 2022

Τὰ σημάδια τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεό (Ἅγιος Τύχων Ἐπίσκοπος Ζαντόνκ)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

www.agiazoni.gr

Ἄς δοῦμε ποιὰ εἶναι τὰ σημάδια τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεό, γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε φεύτικη ἰδέα γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτή. Γιατί σέ τίποτε ἄλλο δέν ἀπατᾶται ὁ ἄνθρωπος, ὅσο στό θέμα τῆς ἀγάπης. Τά σημάδια τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης εἶναι τὰ ἑξῆς:

Α΄ Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν Του

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καθορίζει καί λέει: «Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς Μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν Με» (Ἰω. 14 : 21). Ὅποιος ἀγαπάει εἰλικρινά τὸν Θεό, προσπαθεῖ νὰ φυλάγεται ἀπ' ὅσα δέν ἀρέσουν σ' Ἐκεῖνον καί ἀγωνίζεται νὰ

έφαρμόζει όσα Έκεϊνος άγαπάει. Γι' αυτό έκτελεϊ τίς άγιες έντολές του Κυρίου. Έπόμενο είναι λοιπόν νά μήν έχουν άγάπη πρός τόν Θεό όσοι χριστιανοί δέν δείχνουν ένδιαφέρον για τίς έντολές Του. Σ' αυτούς συγκαταλέγονται και οι κακοποιοί, όσοι βλάπτουν τούς άλλους μέ ποικίλους τρόπους, οι άσωτοι, οι μοιχοί, οι αίσχροί, οι κλέφτες, οι άρπαγες, οι ληστές, οι άδικοι...

Σ' αυτούς συγκαταλέγονται οι πονηροί, οι δόλιοι, οι γόητες, οι άπατεώνες και οι ύποκριτές. Σ' αυτούς συγκαταλέγονται ακόμα οι μάγοι κι' εκείνοι πού τούς φωνάζουν στά σπίτια τους και γενικά όλοι οι παράνομοι. Αυτοί, όπως δέν άγαπούν τόν νόμο του Θεού, έτσι δέν άγαπούν κι' Αυτόν τόν Ίδιο. Αυτοί άγαπούν τόν έαυτό τους και τά πάθη τους, και όχι τόν Θεό και τόν άγιο νόμο Του.

Β' Η πνευματική χαρά

Φανερό δείγμα της άγάπης μας πρός τόν Θεό είναι και ή χαρά της καρδιάς μας. Γιατί είναι φυσικό νά αισθανόμαστε χαρά για ό,τι άγαπάμε. Έτσι και ή άγάπη μας πρός τόν Θεό, χωρίς τή χαρά δέν μπορεί νά νοηθεϊ. Όσες φορές ό άνθρωπος νιώθει στην καρδιά του τή γλυκύτητα της άγάπης για τόν Θεό, τόσες φορές και πλημμυρίζει από χαρά. Όπως τό μέλι εύφραίνει τή γεύση μας, έτσι και ή άγάπη του Θεού χαροποιεί τήν καρδιά μας, γιατί γευόμαστε και βλέπουμε «ότι χρηστός ό Κύριος» (Ψαλμ. 33 : 9). Αυτή ή χαρά για τόν Θεό φαίνεται σέ πολλά σημεία της Άγίας Γραφής και πολύ περισσότερο στους ιερούς ψαλμούς. Αυτή ή πνευματική, ή ούράνια χαρά είναι ή πρόγευση της χαράς πού θ' άπολαύσουμε στην αιώνια ζωή.

Γ' Η άποταγή του κόσμου

Όποϊος άγαπάει άληθινά τόν Θεό μόνο πρός Αυτόν στρέφεται, και άποστρέφεται τόν κόσμο και όλα τά του κόσμου. Τήν τιμή, τήν δόξα, τόν πλοϋτο και όλες τίς άναπαύσεις του, πού τά έπιζητούν οι «υιοί του αιώνος τούτου», τά λογαριάζει για ένα μηδενικό. Αυτόν τόν ικανοποιεί ό Ένας, ό Θεός, τό άκτιστο άγαπημένο Του Άγαθό. Μόνο στον Θεό βρίσκει άπόλυτη τιμή, δόξα, πλοϋτο και άνάπαυση. Γι' αυτόν ό Θεός είναι ό πολυτιμότερος μαργαρίτης, μπροστά στον Όποϊο όλα τά άλλα έχουν μικρή άξία. Αυτός τίποτα δέν έπιθυμεί, ούτε στον ούρανό ούτε στη γή, παρά μόνο τόν Θεό. Τέτοιου είδους άγάπη έκφράζουν τά λόγια του ψαλμού: «Τί γάρ μοι ύπάρχει έν τώ ούρανῶ και παρά Σοϋ τί ήθέλησα επί της γής; Έξέλιπεν ή καρδιά μου και ή σάρξ μου, ό Θεός της καρδιάς μου και ή μερίς μου ό Θεός εις τόν αιώνα» (Ψαλμ. 72 : 25-26). Τήν τροφή, τό ποτό, τά ρούχα τά χρησιμοποιεί για τίς άνάγκες του μόνο και όχι για ήδονή. Όποϊος άγαπάει τόν κόσμο δέν άγαπάει τό Θεό, σύμφωνα μέ τή μαρτυρία του Άποστόλου: «Έάν τίς άγαπά τόν κόσμο, ούκ έστιν ή άγάπη του Πατρός έν αυτῶ» (Α' Ιω. 2 : 15). Τέτοιοι είναι όσοι θέλουν νά ζοϋν στη ζωή αυτή μέ πολυτέλεια, νά κατοικοϋν σέ βίλες, νά περνοϋν μέ πλούσιες άμαξες,

νά ντύνονται μέ βαρύτιμα ροῦχα, νά δοξάζονται καί νά τιμοῦνται ἀπ' ὄλους. Αὐτοί ἔχουν σαρκικό φρόνιμα, φιλοδοξία καί ἐγωισμό, δηλαδή ὅ,τι ἐχθρεύεται ὁ Θεός.

Δ' Ἡ μνήμη Θεοῦ

Ὅποιος ἀγαπάει πραγματικά τόν Θεό, Τόν ἔχει ἀδιάκοπα στή μνήμη του· Αὐτόν, τήν ἀγάπη Του καί τίς εὐεργεσίες Του. Τό βλέπουμε καί στήν ἀγάπη μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Τόν ἄνθρωπο πού ἀγαπᾶμε, τόν σκεφτόμαστε συχνά. Παρόμοια συμβαίνει καί μέ τήν ἀγάπη μας πρός τόν Θεό. Ὅποιος Τόν ἀγαπάει, Τόν σκέφτεται συχνά, ἀναπαύεται κοντά Του καί σ' Αὐτόν στρέφεται μέ θαυμασμό. Γιατί ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός του, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδιά του (Ματθ. 6, 21). Γι' αὐτόν ὁ ἀτίμητος καί πολυαγαπημένος του θησαυρός εἶναι ὁ Θεός. Ἔτσι καί ἡ καρδιά του βρίσκεται πάντα κοντά στόν Κύριο. Καί ἡ καρδιά, πού εἶναι ξέχειλη ἀπό ἀγάπη πρός τόν Θεό, φανερώνει καί ἐξωτερικά τά σημεῖα τῆς ἀγάπης της. Ὅσοι ξεχνοῦν τόν Θεό, δέν Τόν ἀγαποῦν. Ἡ λησμοσύνη εἶναι φανερή ἀπόδειξη ὅτι λείπει ἡ ἀγάπη. Ὅποιος ἀγαπάει, δέν μπορεῖ νά ξεχάσει αὐτόν πού ἀγαπάει.

Ε' Τό μαρτυρικό πνεῦμα

Δύο πρόσωπα πού ἀγαπιοῦνται, θέλουν νά βρίσκονται παντοτινά ἀχώριστα. Πολλοί βέβαια χριστιανοί ἐπιθυμοῦν νά εἶναι μαζί μέ τόν Χριστό δοξασμένοι, ἀλλά δέν θέλουν νά εἶναι μαζί Του καί στήν ἀτίμωση καί στό σταυρό. Προσεύχονται νά κληρονομήσουν τή βασιλεία Του, ἀλλά δέν θέλουν νά ὑποφέρουν μαζί Του. Ἔτσι φανερώνουν ὅτι ἡ καρδιά τους δέν εἶναι εἰλικρινής καί ὅτι δέν ἀγαποῦν ἀληθινά τόν Χριστό. Καί, γιά νά ποῦμε τήν ἀλήθεια, ἀγαποῦν περισσότερο τόν ἑαυτό τους παρά τόν Χριστό. Γι' αὐτό ὁ Κύριος λέει: «Καί ὅς οὐ λαμβάνει τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖ ὀπίσω Μου οὐκ ἔστι Μου ἄξιος» (Ματθ. 10 :38). Ὁ πραγματικός φίλος μας φαίνεται στή δυστυχία μας. Ἔτσι καί ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπάει πραγματικά τό Χριστό: Στόν κόσμο αὐτό συμπορεύεται μέ τό Χριστό. Ἡ καρδιά του προσκολλᾶται σ' Αὐτόν. Ὑπομένει μαζί Του ἀγόγγυστα τά πάθη καί τό σταυρό. Καί θά εἶναι στήν αἰωνιότητα ἀχώριστα πιά κοντά Του. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός λέει ἀπ' τήν καρδιά του: «Ἐμοί δέ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι» (Ψαλμ. 72 : 28).

ΣΤ' Ἡ ἀγάπη στόν πλησίον

Δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας πρός τόν Θεό εἶναι ἡ ἀγάπη μας πρός τόν πλησίον. Ὅποιος ἀγαπάει εἰλικρινά τόν Θεό, αὐτός ἀγαπάει καί τόν πλησίον του. Ὅποιος ἀγαπάει πολύ ἓνα πρόσωπο, ἀγαπάει καί ἐκεῖνον πού συνδέεται μ' αὐτό. Ἡ πηγή τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον εἶναι ἡ ἀγάπη πρός τό Θεό. Καί ἀντίστροφα, ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό φαίνεται ἀπό τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον. Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν πλησίον του, δέν ἀγαπάει καί τόν Θεό, ὅπως διδάσκει ὁ Ἀπόστολος:

«Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τόν Θεόν, καί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γάρ μή ἀγαπῶν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τόν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καί ταύτην τήν ἐντολήν ἔχομεν ἀπ' Αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τόν Θεόν ἀγαπᾷ καί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ» (Α΄ Ἰω. Δ΄: 20-21).

Αὐτά εἶναι τά σημάδια τῆς ἀγάπης μας πρός τό Θεό.

Ἀγαπητοί χριστιανοί, ἄς ἀποστραφοῦμε τή ματαιότητα τοῦ κόσμου. Ἄς καθαρίσουμε τήν καρδιά μας μέ τή μετάνοια καί τή συντριβή, γιά νά κατοικήσει μέσα μας ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. Δ΄: 16).

Ὁ Θεός εἶναι τό ὑψιστό Ἄγαθό, ἀπό τό ὁποῖο πηγάζουν ὅλα τά ἀγαθά καί ἡ μακαριότητα.

Χωρίς τόν Θεό κάθε εὐτυχία εἶναι καταραμένη καί φτωχή, ἡ ζωή θάνατος, ἡ χαρά καί ἡ γλυκύτητα πίκρα. Μέ τόν Θεό καί ἡ δυστυχία εἶναι εὐτυχία, ἡ φτώχεια πλοῦτος, ἡ ἀδοξία δόξα, ἡ ἀτιμία τιμή, οἱ δοκιμασίες γεμάτες παρηγοριά. Χωρίς τόν Θεό δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει ἀληθινή ἀνάπαυση, εἰρήνη καί παρηγοριά.

Γι' αὐτό, νά Τόν ἀγαπᾷς σάν τό πιό μεγάλο σου ἀγαθό καί τήν πραγματική σου μακαριότητα.

Νά Τόν ἀγαπᾷς πάνω ἀπό κάθε δημιούργημα. Περισσότερο ἀπό τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, τή γυναίκα καί τά παιδιά σου. Πάνω καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου. Σ' Αὐτόν καί μόνο νά δώσεις τήν καρδιά σου, καί πιό πολύ ἀπό κάθε τί, Αὐτόν μόνο νά ἐπιθυμεῖς καί νά ποθεῖς. Γιατί ὁ Θεός εἶναι ἡ αἰώνια εὐτυχία σου, τό αἰώνιο ἀγαθό σου. Χωρίς Αὐτόν οὔτε στόν παρόντα κόσμο οὔτε στό μέλλοντα ὑπάρχει ζωή καί εὐτυχία.

Κάθε δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶναι καλό, ἀλλά ὁ Δημιουργός εἶναι ἀσύγκριτα καλύτερος. Ἀγάπα λοιπόν καί ζήτα αὐτό τό ἴδιο Ἄγαθό, τό μόνο ἀθύπαρκτο, ἄναρχο, αἰώνιο, πανταχοῦ παρόν καί ἀναλλοίωτο, ἀπό τό ὁποῖο πλάστηκαν ἀριστοτεχνικά ὅλα τά δημιουργήματα.

Πηγή: agizoni.gr